

เกียวโต บีซีพี

ตอนที่ 2

ต่อ อาควอนิกส์แล้ว

ดร.ณัฐ ลีละวัฒน์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ อุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กลุ่มวิจัยระบบสารสนเทศการจัดการภัยพิบัติและ
ความเสี่ยง อุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
<http://natt.leelawat.com>

ต่อกันจากตอนที่แล้ว (ณัฐ ลีละวัฒน์, 2562b) นะครับ หลังจากเราได้ทราบแล้วว่า รัฐบาลจังหวัดเกียวโตได้ดำเนินการออกแบบ และพัฒนา “แผนบริหารความต่อเนื่องจังหวัดเกียวโต” หรือ “Kyoto BCP” (京都 BCP) (Kyoto Prefecture, 2014) ขึ้นมา บทความนี้ผู้เขียนจะมาเล่าสู่กันฟังถึงรายละเอียดของแผนดังกล่าว โดยจะขออ้างอิงจากการบรรยายของ Professor Dr. Kenji Watanabe ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจจากสถาบันเทคโนโลยีแห่งนาโงยะ (名古屋工業大学) ผู้ที่ได้รับเชิญให้มาบรรยายในหัวข้อ “การยกระดับการรับมือการเปลี่ยนแปลงในภูมิภาค” ได้โดยการสร้าง Area-BCM ในพื้นที่อุตสาหกรรมในประเทศไทย” (Watanabe, 2019) ในงานนิทรรศการ และการแสดงผลงาน Maintenance & Resilience Asia 2019 (MRA 2019) ระหว่างวันที่ 2-4 ตุลาคม 2562 ที่ผ่านมา ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค กรุงเทพฯ และยังเป็นอาจารย์ที่เคยมาเล่าสู่กันฟังในตอน “ทำความเข้าใจกับ Area-BCM” ของคอลัมน์ Risk Reduction กันมาแล้ว (ณัฐ ลีละวัฒน์, 2562a)

ธุรกรรมการเงินในภาวะฉุกเฉิน

เรามาดูกันต่อในรายละเอียดนะครับว่าแผน Kyoto BCP สามารถทำให้ประชาชนดำเนินธุรกรรมการเงินในภาวะฉุกเฉินได้อย่างไร ถ้ามองในมุมมองของเครื่องมือ หนึ่งในเทคโนโลยีที่จำเป็นในการจัดทำ “แผนความต่อเนื่องทางธุรกิจระดับพื้นที่” (Area-BCM) ก็คือ “Web-Geographic Information Systems-based for Decision Support Systems” หรือ “Web-GIS based for DSS” ซึ่งเป็นการจัดทำชั้นของข้อมูลสารสนเทศ (Layer) ที่สำคัญ เช่น ข้อมูลความเสี่ยง อุทกภัย ข้อมูลตำแหน่งตู้กดเงินสดอัตโนมัติในพื้นที่ เป็นต้น

แม้เป้าหมายของการจัดทำแผนบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจจะมุ่งไปที่ช่วงการเตรียมความพร้อม เช่น เราสามารถนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้มาสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อลองออกแบบแผนที่เสี่ยงภัย และอาจจะใช้มันในการฝึกซ้อมได้ แต่ไม่ใช่แค่นั้นสำหรับการใช้งาน Web-GIS based for DSS ที่ยังสามารถประยุกต์ใช้ในช่วงเวลาอื่นๆ ของวัฏจักรการจัดการความเสี่ยงภัยพิบัติได้ด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ในช่วงการรับมือก็สามารถใช้ข้อมูลที่มีการประเมินไว้ก่อนหน้ามาเป็นข้อมูลการรับมือ หรือการจัดทำ “Zoning Optimization” ในช่วงการฟื้นฟู เป็นต้น

และหากมองในมุมมองของการดำเนินงาน ก็คงต้องเริ่มจาก “การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ” ตามแผน Kyoto BCP ที่มอบหมายให้ทุกหน่วยงานต่างๆ มีหน้าที่รับผิดชอบในสถานการณ์ฉุกเฉินในบทบาทต่างๆ กันไป ในช่วงการรับมือ ธนาคารท้องถิ่นมีหน้าที่สำรวจความเสียหายพื้นที่รับผิดชอบของตน และช่วยเหลือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เมื่อสำรวจข้อมูลความเสียหายที่เกิดขึ้นได้แล้ว จะต้องรายงานให้หน่วยงานกำกับดูแลทางการเงิน (Financial Services Agency; FSA) และธนาคารแห่งประเทศไทย (Bank of Japan; BOJ) ในขณะเดียวกัน ทางรัฐบาลจังหวัดเกียวโตก็จะดำเนินการสำรวจข้อมูลความเสียหายในภาพรวม และพยากรณ์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากเหตุการณ์รวมไปถึงระบบสาธารณูปโภค ได้แก่ ระบบไฟฟ้า ระบบแก๊ส ระบบน้ำประปา ระบบสื่อสาร และระบบคมนาคม

การบรรยายของ Professor Dr. Kenji Watanabe ในงาน MRA 2019

